

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 72.986/3
van 28 februari 2023

over

een ontwerp van ministerieel besluit ‘houdende de vastlegging voor bepaalde woonzorgvoorzieningen van de evaluatiecriteria voor de programmatie vermeld in artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers’

Op 27 januari 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘houdende de vastlegging voor bepaalde woonzorgvoorzieningen van de evaluatiecriteria voor de programmatie vermeld in artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 21 februari 2023. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Inge VOS, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 28 februari 2023.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin strekt ertoe de bestaande evaluatiecriteria voor de programmatie van bepaalde woonzorgvoorzieningen te actualiseren, enerzijds door de tekst ervan aan te passen aan het nieuwe regelgevende kader dat sinds 2019 van toepassing is op diverse woonzorgvoorzieningen, en anderzijds door een aantal nieuwe bepalingen in te voeren.

Daartoe herneemt het ontwerp in grote mate de bestaande regels die zijn opgenomen in het ministerieel besluit van 9 december 2009 ‘houdende de vastlegging voor de ouderenvoorzieningen en de centra voor herstelverblijf van de evaluatiecriteria voor de programmatie in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidiëringsregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen van gebruikers en mantelzorgers’,¹ dat wordt opgeheven (artikel 31).

Het aan te nemen besluit treedt in werking op (lees: heeft uitwerking met ingang van) 1 januari 2023 (artikel 32).

RECHTSGROND

3. Het ontwerp vindt rechtsgrond in de bepalingen die worden vermeld in het tweede tot vijfde streepje van de rubriek “Rechtsgronden” van de aanhef. Die bepalingen vinden op hun beurt rechtsgrond in artikel 51, § 1, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019, dat wordt vermeld in het eerste streepje van die rubriek.

Het ontwerp vindt daarentegen geen rechtsgrond in artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 oktober 2019 ‘tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering’ dat wordt vermeld in het zesde streepje van de rubriek “Rechtsgronden”. Een besluit dat de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering vastlegt, is immers een louter intern-bestuurlijke maatregel die een reglementair karakter ontbeert² en die derhalve geen rechtsgrond kan bieden voor een reglementair besluit.

¹ Het ontwerp dat heeft geleid tot dit ministerieel besluit werd niet voor advies aan de Raad van State voorgelegd.

² Artikel 1, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 oktober 2019 ‘tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering’ bepaalt trouwens uitdrukkelijk dat het besluit de bevoegdheden verdeelt “met het oog op de voorbereiding en de uitvoering van haar beslissingen”.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Gelet op hetgeen is uiteengezet in opmerking 3, tweede alinea, moet het zesde streepje van de rubriek “Rechtsgronden” in de aanhef worden weggelaten.

Artikel 30

5. In artikel 30 van het ontwerp wordt bepaald dat “de documenten of inlichtingen bedoeld in de artikelen 3 tot en met 9, 12 tot en met 19, 22 tot en met 27 en 31 tot en met 36” die reeds werden ingediend bij een voorafgaande vergunningsaanvraag en die intussen niet zijn gewijzigd, niet meer opnieuw moeten worden ingediend bij een nieuwe aanvraag. Die verwijzingen kloppen niet voor het huidige ontwerp en lijken te slaan op het ministerieel besluit van 9 december 2009.

Op de vraag of het de bedoeling is dat deze bepaling enkel geldt voor documenten en inlichtingen die zijn ingediend onder de op te heffen regeling, dan wel dat ze ook geldt voor documenten en inlichtingen die onder de ontworpen regeling worden ingediend, antwoordde de gemachtigde dat het tweede wordt bedoeld. In dat geval moet echter niet worden verwezen naar de betrokken artikelen van het ministerieel besluit van 9 december 2009, maar wel naar de betrokken artikelen van “dit besluit”.

Artikel 32

6. Overeenkomstig artikel 32 van het ontwerp treedt het te nemen besluit in werking op (lees: heeft het uitwerking met ingang van) 1 januari 2023. Op de vraag of het werkelijk de bedoeling is om terugwerkende kracht te verlenen aan het te nemen besluit, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“We stellen voor om de ingangsdatum te verschuiven naar 1/4/2023. Het legistieke traject met consultatie van de betrokken sector heeft langer geduurd dan initieel voorzien waardoor de initiële ingangsdatum (1/1/23) vermeld in het ontwerp niet meer gehaald werd. Dit werd per abuis niet aangepast in de ontwerpen die aan de RvS bezorgd werden.”

De datum van inwerkingtreding moet bijgevolg in die zin worden aangepast.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE